

POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI**“Parallels between Woody Allen’s film *Blue Jasmine* and Tennessee Williams’ play *A Streetcar Named Desire*”**

Autorka: Jana Trnková

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Ženíšek

Oponent práce: PhDr. Petr Chalupský, Ph.D.

Bakalářská práce Jany Trnkové se zaměřuje Jany Trnkové srovnání filmu Woodyho Allena *Blue Jasmine* (2013, česky *Jasmíniny slzy*) a divadelní hry Tennessee Williamse *A Streetcar Named Desire* (1947, česky *Tramvaj do stanice touha*). Mezi oběma díly nachází četné analogie, v čemž se shoduje s odbornou veřejností, která vesměs Allenovi podsouvá přímou inspiraci Williamsovou žánrovou klasikou. Sám Woody Allen pak tyto argumenty zlehčuje a ironizuje.

Od konstatování, že Allenův nový film lze vnímat jako mnohačetnou intertextuální aluzi na Williamsovou hru, se autorka odráží ke závěru, že užívání intertextuality jako uměleckého prostředku legitimizuje Woody Allena coby postmoderního autora. Toto může působit jako snaha o vylamování otevřených dveří, neboť Allenovy knihy a díla jsou protkaná odkazy na různé kulturní artefakty a literární díla, z nichž některá Trnková letmo zmiňuje. Zakládat tedy obecnou kategorizaci autora na intertextuální podobnosti jednoho díla je systémově poněkud problematický počín. Strukturované srovnání *Blue Jasmine* s *A Streetcar Named Desire* tudíž vnímám spíše jako svého druhu případovou studii nebo medailónek, který lze s jistou dávkou tolerance zobecnit.

V úvodní teoretické části autorka nejprve uvádí přehled významných či ilustrativních případů využívání postmoderních vyprávěcích technik ve filmu a literatuře (podkapitola 2.1), načež svůj záběr zužuje jen na fenomén intertextovosti postmoderní literatury (2.2), potažmo též způsob, jakým s intertextualitou nakládá Woody Allen ve svých dílech (2.3).

Praktická část pak hledá konkrétní paralely mezi dvěma zkoumanými díly. Trnková se zde až na jedinou výjimku (podkapitola 3.3) zaměřuje na podobnosti mezi postavami, tzn. de fakto hledá a nachází Allenovy ekvivalenty k postavám Williamsovy hry. Zmíněná podkapitola 3.3 nazvaná *Other parallels* pak nabízí přehled několika motivických podobností mezi oběma díly. V praktické části tak postrádám souvislejší stať, která by porovnávala základní dějové linky obou děl. Děj se samozřejmě střípkovitě dozvídáme v některých podkapitolách věnovaným postavám, ale patrně mu měla být věnována zvláštní podkapitola, minimálně pro větší čtenářský komfort – práce totiž automaticky počítá s tím, že čtenář je s Williamsovou klasikou detailně obeznámen. K dalším nedostatkům práce patří ještě velmi sporý teoretický půdorys (tj. sekundární literatura) a občasná matoucí syntax.

Práce je jinak psána poměrně slušnou angličtinou a splňuje formální požadavky kladené na tento typ závěrečné práce. I proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako **dobrou až velmi dobrou**.

V Praze dne 7.9. 2014

.....
Mgr. Jakub Ženíšek